

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم مدارا و تساهل در اشعار فارسی علامه اقبال لاهوری

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

اسحاق میربلوچ زایی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، ایرانشهر

خلاصه مقاله:

مولانا اقبال لاهوری به عنوان یکی از بزرگترین نظریه پردازان وحدت اسلامی در جهان اسلام، تمام تلاش خویش را در جهت بازشناسی و ارایه تعریف نوینی از مفهوم وحدت به کار بسته است که بخش بزرگی از آثار این اندیشمند به معرفی مبانی و اصول این مفهوم اختصاص یافته است. مفهوم وحدت مورد نظر اقبال از سویی با برجسته سازی اصول ایدیولوژیک در پی القاء همانندی و همسرانجامی ملل اسلامی در راستای شکل گیری ملیه اسلامی و از سوی دیگر با معرفی نمود انسانی و عام وجه زندگی بشر، با شناختی تجربی که از دنیای غرب دارد در پی ایجاد پیوندی پویا و فعال بین تمدن اسلامی و تمدن بشری است. تیوری اقبال برای بشر امروز با محور قرار دادن مدارا و تساهل در بعدی اجابایی به معرفی اصول و اشتراکات انسانی و برجسته سازی این اصول میپردازد و در وجهی سلبی با پرهیز از جزیی نگری و نگاه فرقه ای سعی دارد وجه انسانی و بشری دین اسلام را برای بشر امروز باز تعریف کند تا هدف غایی آموزه های این دین آسمانی را که کمال و آرامش بشر است دست یافتنی تر سازد. بازشناسی و معرفی چنین دیدگاه های متعالی و مترقیای تنها مرهم اوضاع فاجعه بار و اسفناک امروز کشورهای اسلامی و جهان امروز است.

کلمات کلیدی:

اسلام، وحدت، مدارا، مردم، اشعار فارسی، اقبال لاهوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829254>

